

Ο τελευταίος γεωργός (ιστορικό μυθιστόρημα)

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

Μέρος δεύτερο Ματωμένες γειτονιές-20

Είχε αρχίσει να ανεβαίνει ο προεκλογικός πυρετός και οι συκοφαντίες ενάντια στο Βενιζέλο οργιάζαν. Η ολιγαρχία είχε σπκώσει κεφάλι. Οι εφημερίδες του Σεγκ τόνιζαν ότι «μέγα καθήκον εξίσου σημαντικών είναι η παλινόρθωση των δεινών εκ της «Ανορθώσεως» του δημοκόπου Βενιζέλου. Οι Έλληνες, ψυχικά ταραγμένοι από το φανατισμό που επικρατούσε ανάμεσα στους βασιλικούς και τους βενιζελικούς, γιόρτασαν την Εθνική Εορτή και τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου με δέος και χωρίς έξαρση. Ακολούθησε η Μεγάλη Εβδομάδα και τα Πάθη του Χριστού τους άγγιξαν περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Ένωσαν να βρίσκονται στα πρόθυρα κάποιας σκληρής δοκιμασίας. Έψαλαν τη «Ζωή εν τάφω κατετέθης, Χριστέ,...» με κατήφεια. Στην Ανάσταση προσεύχονταν με ευλάβεια για την ανάσταση του Έθνους και για την δική τους ψυχική ανάταση. Στο πασχαλινό τραπέζι σήκωναν τα ποτήρια με τα χρόνια πολλά, το «Χριστός Ανέστη!» «Αληθώς Ανέστη!» και εύχονταν τη νίκη στις εκλογές.

Απροσδόκητα, το μεσημέρι της Λαμπρής, κατέφτασαν με ειδική άδεια οι αξιωματικοί ο Λευτέρης και ο Μανόλης και χαροποίησαν διπλά την εκτεταμένη οικογένεια. Η παρουσία τους διάλυσε το σύννεφο της βαρυθυμιάς. Είχαν να τους δουν από τα Άγια Θεοφάνεια του 1914.

Γνωρίστηκαν με τη βαφτιστήρα τους την Ειρήνη που έλεγε λογάκια και κυνηγούσε το Διονύση. Της είχαν φέρει και δωράκι μια όμορφη ξύλινη κούκλα και ένα αρκουδάκι για το Διονύση. Η μάνα η κυρα-Μαρίκα δεν χόρταινε να τους κοιτάζει. Έκανε το σταυρό της και κάθε τόσο ψιθύριζε κατασυγκινημένη: «Λεβέντες μου, έκανε το θαύμα του ο Χριστούλης σήμερα και σας έφερε κοντά μας!». Έφαγαν με όρεξη, σήκωσαν τα ποτήρια με τα χρόνια πολλά, με το «Χριστός Ανέστη!» «Αληθώς Ανέστη!» και τσούγκρισαν τα κόκκινα αυγά. Η Ειρήνη με το Διονύση ήθελαν να τα τσουγκρίσουν με όλους και καταλάωσαν κάμποσα. Ο καπετάν Ροκάκης ζήτησε από το Σωκράτη να παίξει με το κλαρίνο του ένα δημοτικό της Λαμπρής. «Από κείνα που ετοιμάζεις να παίζεις στα πανηγύρια», φώναξε. Ο Σωκράτης έπαιξε το σκοπό του τραγουδιού, «Σήμερα Χριστός Ανέστη»,

Ο Παύλος Κουντουριώτης (1855 - 1935) ήταν Ναύαρχος του Βασιλικού Ναυτικού, Αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού και Αρχηγός του Β' Στόλου κατά τους Βαλκανικούς Πολέμους.

ο Ηρακλής με το Στέλιο το σιγοτραγουδούσαν, ενώ ο Πέτρος χόρευε την Ειρήνη και το Διονύση.

Σήμερα Χριστός Ανέστη και στους ουρανούς ανέβη.

Σήμερα τα παλικάρια τρώνε πίνουν σαν λιοντάρια.

Σήμερα και τα κορίτσια στέκονται σαν κυπαρίσσια.

Σήμερα και οι παντρεμένες είναι λαμπροφορεμένες.

Σήμερα και οι παπάδες λειτουργούν σαν δεσποτάδες.

Χειροκροτήματα και επευφημίες. Γεια σου Σωκράτη! Χρόνια πολλά και του χρόνου!» Οι θείοι του τον άκουγαν πρώτη φορά να παίζει κλαρίνο και συγκινήθηκαν. «Μπράβο, Σωκράτη, πήρες το χάρισμα του παππού», είπε ο Μανόλης. Και ο παππούς έπαιξε τη λύρα του και τραγουδούσε:

Σαν την ημέρα της Λαμπρής να 'ταν οι μέρες όλες,
που ντύνονται οι κοπελιές και είναι σαν τις βιόλες.

Σήμερα που 'ναι Πασχαλιά κι ο κόσμος ξεφαντώνει,
φιλιούνται ξένοι και δικοί, και φίλοι και γειτόνοι.

Σερβιρίστηκαν οι καφέδες και κίνησε η συζήτηση.

- Βρισκόμαστε σ' ακινοσία, είπε ο Μανόλης. Ο ναύαρχός μας ο Παύλος Κουντουριώτης είναι απογοητευμένος που δεν υλοποιήθηκε το πρόγραμμα του Βενιζέλου. Η συμμετοχή μας στην εκστρατεία των Δαρδανελλίων θα ήταν καταλυτική για την έκβαση του

πολέμου σ' αυτό το μέτωπο. Πριν έξι εβδομάδες ήταν μοναδική ευκαιρία. Οι μέρες ακόμη κι οι ώρες μετράνε στον πόλεμο. Τώρα έχουν αρχίσει να οχυρώνονται οι Τούρκοι.

- Η κυβέρνηση Γούναρη έδωσε εντολή στις ελληνικές πρεσβείες του Λονδίνου και του Παρισιού να δίνουν αόριστες υποσχέσεις στους Άγγλους και τους Γάλλους. Απ' ό,τι φαίνεται, ο Γούναρης συνεχίζει να διαπραγματεύεται μαζί τους την πολιτική του Βενιζέλου. Όμως, δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ κυβέρνησης, επιτελείου και βασιλιά. Αναπόφευκτα πλεονάζουν οι αντιφάσεις και αυξάνεται η δυσπιστία εκ μέρους των Αγγλογάλλων προς την Ελλάδα.

- Εσκεμμένη ακυβερνησία, Πέτρο. Εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να μη συμμαχήσει η Ελλάδα με την Αντάντ ώστε να διευκολύνονται οι πολεμικές επιχειρήσεις των Αυστρογερμανών. Λευτέρη, τι νέα από το δικό σου μέτωπο; ρώτησε ο Ηρακλής.
- Ακίνοσία! Φυλάμε τα σύνορα όπου παραδοκούν οι Βούλγαροι. Γινόμαστε και μάρτυρες στην τραγωδία των προσφύγων που καταφτάνουν μπουλούκια-μπουλούκια από την Ανατολή. Η ουδετερότητα μοιάζει με παράλυση τη στιγμή που τα εθνικά μας συμφέροντα απειλούνται και ο Ελληνισμός στην Τουρκία εξοντώνεται.

- Μόνο η νίκη του Βενιζέλου στις εκλογές θα βγάλει την Ελλάδα από το μεγάλο αδιέξοδο, δήλωσε ο Στέλιος. Σήκωσαν τα ποτήρια τους και ευχήθηκαν τη νίκη του Βενιζέλου. Τότε είναι που μίλησε η κυρα-Μαρίκα.

- Σήμερα έχουμε Λαμπρή και ο Χριστούλης έκανε το θαύμα του και έφερε κοντά μας το Λευτέρη μας και το Μανόλη μας. Ήρθανε να γιορτάσουν μαζί μας και να ξεσκάσουν. Αφήστε τα πολιτικά στην άκρη. Σωκράτη μου, σε παρακαλώ, παίξε ακόμη ένα τραγούδι για τους θείους σου.

- Βεβαίως, γιαγιά, είπε ο Σωκράτης και άρχισε να παίζει το σκοπό του τραγουδιού:

Σαράντα παλικάρια
από τη Λει- από τη Λειβαδιά,
πάνε για να πατήσουνε
την Τροπο-, μωρ' την Τροπολιτσά.
Στο δρόμο που πηγαίνανε γέροντα,
μωρ' γέροντ' απαντούν.
- Ωρα καλή σου γέρο!
Καλώς τα τα, καλώς τα τα παιδιά.
- Πού πάτε παλικάρια
πού πάτε βρε, πού πάτε, βρε παιδιά;
- Πάμε για να πατήσουμε
την Τροπο-, μωρ' την Τροπολιτσά...
Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

Η κυβέρνηση Γούναρη έδωσε εντολή στις ελληνικές πρεσβείες του Λονδίνου και του Παρισιού να δίνουν αόριστες υποσχέσεις στους Άγγλους και τους Γάλλους. Απ' ό,τι φαίνεται, ο Γούναρης συνεχίζει να διαπραγματεύεται μαζί τους την πολιτική του Βενιζέλου.